

1) Mivel nem fogadta el az előírt határidőn belül valamennyi törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezést, amely szükséges ahhoz, hogy megfeleljen a személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvnek, az Osztrák Köztársaság nem teljesítette ezen irányelvből eredő kötelezettségeit.

2) Az Osztrák Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 239., 2004.9.25.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Svéd Királyság ellen 2005. április 14-én benyújtott kereset

(C-167/05. sz. ügy)

(2005/C 171/11)

(Az eljárás nyelve: svéd)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: L. Ström van Lier és K. Gross, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. április 14-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Svéd Királyság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1) állapítsa meg, hogy a Svéd Királyság, mivel úgy vet ki belső adókat, hogy azok közvetetten védik a főként Svédországban gyártott sört a főként más tagállamokból behozott borral szemben, nem teljesítette az EK 90. cikk második bekezdéséből eredő kötelezettségeit;

2) kötelezze a Svéd Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Svédországban a szeszesitalokat az állami tulajdonban lévő kiskereskedelmi monopóliumon, a Systembolaget AB-én keresztül értékesítik egyéni fogyasztók részére. Az erős, azaz

több, mint 3,5 térfogatszázalék alkoholt tartalmazó söröket és borokat értékesítik a Systembolaget AB-én keresztül. Közepes árkategóriájú könnyebb borok az erős sörrel kerülnek azonos elbírálás alá.

A sörre olyan szeszadót vetnek ki, amely átlagosan és százalékosan is jelentősen alacsonyabb, mint a borra kivetett megfelelő adó. Nem adtak meg olyan indokot, amely a szelektív forgalmi adó e különbségét igazolná. Az adóztatási különbség kihat a mindenkori termékek árára. Az árkülönbséget növeli, hogy a termékekre 25 %-os hozzáadottérték-adót vetnek ki.

Az adó hatása a mindenkori termékek árára az áruk közötti versenyt torzíthatja és a belső szelektív forgalmi adók olyan jellegűek, hogy erősítik a belső fogyasztói szokásokat, csökkentik a lehetséges borfogyasztást és ennélfogva a sör közvetett védelmét szolgálhatják a bor rovására.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Luxemburgi Nagyhercegség ellen 2005. április 22-én benyújtott kereset

(C-180/05. sz. ügy)

(2005/C 171/12)

(Az eljárás nyelve: francia)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Wouter Wils, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. április 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Luxemburgi Nagyhercegség ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1. állapítsa meg, hogy azáltal, hogy nem alkalmazta a bérleti jogról és a haszonkölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joghoz kapcsolódó bizonyos jogokról szóló, 1992. november 19-i 92/100/EGK tanácsi irányelv (¹) által a nyilvános haszonkölcsönzés jogára vonatkozóan előírt rendelkezéseket, a Luxemburgi Nagyhercegség nem teljesítette az említett irányelv 1. és 5. cikke alapján fennálló kötelezettségeit;

2. kötelezze a Luxemburgi Nagyhercegséget a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Hosszú idő óta nem került elfogadásra, és így nem lépett hatályba a szerzői jogokról szóló, 2001. április 18-i törvény 65. cikkének végrehajtására vonatkozó nagyhercegi rendelet, és így a 92/100 irányelv 1. cikkében foglalt kizárólagos jog alóli kivétel lehetőségének feltételét képező, a rendelet 5. cikke (1) bekezdésében előírt, nyilvános haszonkölcsönzés jogán járó díjazás nem hatályos. Ezért a 92/100 irányelv 1. és 5. cikke nem megfelelően alkalmazott.

(¹) HL L 346., 61. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen 2005. április 22-én benyújtott kereset

(C-181/05. sz. ügy)

(2005/C 171/13)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: U. Wölker és M. Konstantinidis, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. április 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság nem teljesítette az elhasználdott járművekről szóló, 2000. szeptember 18-i 2000/53/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (¹) 3. cikkének (4) bekezdése, 5. cikkének (4) bekezdése, és 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján fennálló kötelezettségeit, mivel az irányelv rendelkezéseit nem ültette át szabályszerűen a német jogba.
- kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Németországi Szövetségi Köztársaság elhasználdott járművekről szóló rendelete 1. §-a (3) bekezdésének 1. mondata sérti a 2000/53/EK irányelvet, mivel az irányelv 2. cikkének (1) bekezdésével együtt olvasott 3. cikkének (1) bekezdése az M1

vagy N1 kategóriába tartozó valamennyi járműre vonatkozik, a különleges rendeltetésű járművekre is. Ezzel szemben az elhasználdott járművekről szóló német rendelet szabályai a különleges rendeltetésű járművekre csak 3,5 tonna megengedett össz-súlyig alkalmazhatók. Az irányelv 3. cikkének (4) bekezdése kiveszi a különleges rendeltetésű járműveket az újrhasználatra és hasznosításra vonatkozó rendelkezések hatálya alól, az anyagtilalomra vonatkozó szabályok hatálya alól viszont nem. A Bizottság álláspontja azonban az, hogy a nevezett rendelkezések szerint kifejezetten a végtermék jellemzői határozzák meg az alkalmazási kört: ha tehát a különleges rendeltetésű jármű a változtatások után megfelel az M1 kategória követelményeinek, mindenképpen a 2000/53 irányelv hatálya alá tartozik. A hatály össz-súly alapján történő korlátozása tehát a Bizottság szerint az irányelvbe ütközik.

Az elhasználdott járművekről szóló német rendelet kiveszi „a különleges rendeltetésű minősítéshez szükséges műszereket, alkatrészeket és egyéb berendezési tárgyakat” az anyagtilalom hatálya alól. A Bizottság szerint erre a kivételre az irányelv nem ad alapot, mivel annak releváns rendelkezése valamennyi anyagra és alkatrészeire kiterjed, amelyek fő rendeltetése az irányelv hatálya alá tartozó járművekben történő felhasználás, beleértve azokat az anyagokat és alkatrészeket is, amelyek a különleges rendeltetésű minősítéshez szükségesek.

Az elhasználdott járművekről szóló rendelet 3. §-ának (4) bekezdése szerint az ingyenes visszavételi kötelezettség elve nem érvényes abban az esetben, ha az elhasználdott jármű engedélyezése vagy legutóbbi engedélyezése nem a német engedélyezési eljárás rendelkezései szerint történt, ha az elhasználdott járművet a német engedélyezési eljárás rendelkezései szerint a leállítás előtt kevesebb, mint egy hónappal engedélyezték, ha a forgalmi engedély átadására nem került sor, vagy ha az elhasználdott jármű az M1 vagy N1 kategóriába tartozik, és gyártása, illetve engedélyezése nem sorozatban és nem az egy lépéses eljárásban történt. A Bizottság szerint ezekre a kivételekre az irányelv nem ad alapot.

A Bizottság úgy véli továbbá, hogy az elhasználdott járművekről szóló rendelet 8. §-ának (2) bekezdése korlátozza az irányelv 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti, a 2003. július 1. után forgalomba hozott járművekre, valamint azok anyagaira és alkatrészeire vonatkozó anyagtilalmat. Mivel azonban az irányelv szerinti anyagtilalom a 2003. július 1. után forgalomba hozott valamennyi anyagra és alkatrészeire kiterjed, az elhasználdott járművekről szóló német rendelet e rendelkezése sérti az irányelvet. Az, hogy a 2002/525. sz. és 5006/63. sz. határozatok az eredetileg az irányelv II. mellékletében megállapított kivételekhez képest az alkatrészek tekintetében további kivételeket is megállapítottak, a Bizottság álláspontja szerint nem indokolja az irányelv 4. cikke (2) bekezdése a) pontjának eltérő értelmezését, mivel e rendelkezések szükséges